

Beroepsdeformatie

Vertalen is een fantastisch beroep. Toch is er iets wat ik echt ontzettend jammer vind.

Ik ben gaan vertalen omdat ik altijd zo graag las. Ik was zo'n lezer die alles las wat los en vast zat, een gat in de lucht sprong toen ze eindelijk 'verplicht' een hele boekenlijst op school mocht afwerken en vaak met een boek lezend door het huis liep. Met de nadruk op 'was', want sinds ik vertaal, vind ik lezen nog wel leuk, maar het is toch anders. Ik lees pagina's opnieuw, leg boeken sneller weg en lig af en toe echt in een deuk om de vertaling, omdat ik 'zie' wat er 'stond'. Niet leuk. Ik vertaal pas sinds twee jaar, dus misschien gaat deze vorm van beroepsdeformatie ooit wel weer voorbij...

Hebben jullie dat nou ook?

Afbeelding: George Clausen, *Twilight: Interior (Reading by lamplight)*, National Gallery of Australia ([aanklikken voor groter](#))